

6. Vår! låt mig hvarje dag, Så lefwa
lifa, som, Thet wore then, så jag skal ställas
för Din Dom; Låt mig i mina tankar dö,
Sörut, at när af thenna d, Jag fara skal min
håll med frid, Må kroppen skiljas wid.

7. Min Jesus för mig gått, I döden och
Han har then plnan Sjelf utstätt, hwar till
jag fridig war; Låt Din förtienst och förbön
bli Then såkra fristad hwar uti, Jag mig kan
trygg och säker se, I mitt döds arbete.

8. Låt mig o Guder god! Din nåd med da-
gen gry, Låt Satans öfvermod, I sömnen
mig ej brö; The mörka andars södfelle, För-
hindra, at jag ej må se Men njuta nattens huf-
wa ro, Uti mitt insta bo.

9. Min suckar ware Dig, Så råcke, at jag
må, Af Din kraft styrka mig, när thet möst
gäller på; Imidlertid låt trones frugt, Gode
samwet, ära, dygd och tugt, Ståds finnas i
min wandel här, Min Gud och Jesu får.

Exemplaret kostar 1 R.

Örenne stycken mycket wackra

W i s d r,

Den Första:

Hit all then blod, som i mig 14
röres, &c.

Den Andra:

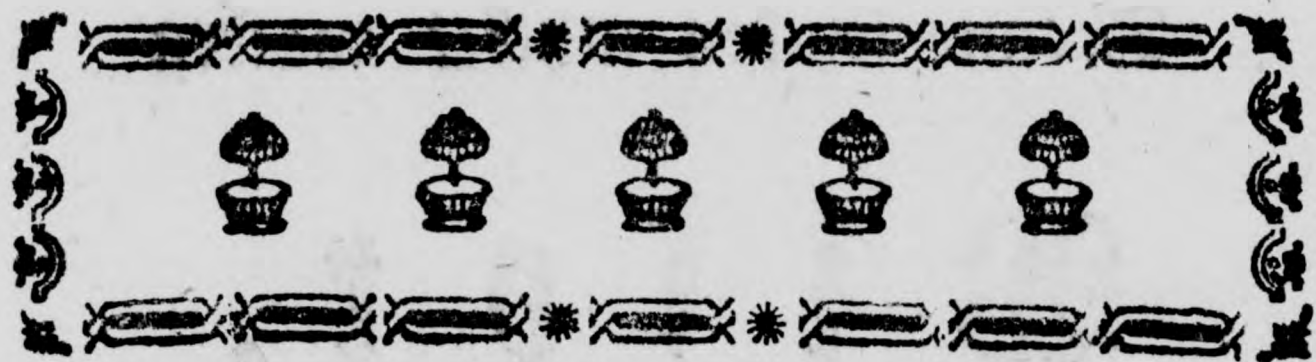
Wak up min själ til Gud, &c.

Den Tredje:

O Store HERR Gud! &c.

Alla tre hängas under sina egna wackra
och behageliga Melodier.

Upps, tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

I.

Sit all then blod, som i mig röres, min
anda, skynda dig nu fort, Stäm upp,
så thet til himlen höres: fast af thet myckna,
hvisket fins Ut Guds Nådes rika ädmmor,
Jag alt förmycket godt förglömmer; Dock säger
något det jag mins.

2. En liflös klump, ett Jordiskt stycke, Har
Du en liflig Andä gett, En rykand' blod och
annat mycke, En ädel Siäl, förnuftigt weit,
Alt jag wid Uelhetens D, Ther lyndaren han
går och wankar, Har ock så kastat ut mitt
ankar. Til theß jag åter måste dö.

3. Du hatwer mången dag och tima mig
låtit råfna nådelig, The war sin kos som wä-
gen simmat; Men Du har uppehållit mig, At
ej mitt skepp gått ned i qwat, Då olwets wä-
gors drupa bölja, har welat på mitt faryg
skjölja, I thenna werldsens wida haf.

4. Wd korbet Du med fasta naglar, min
mullsäck ofta såstat har, Du har wäl sett, hur
smårt jag raxlat, Då jag mitt korb på ryggen
bar. Min kalf har ofta warit full, När tu
befalt

befalt mig theraf dricka, Tills alt war slutat in
til pricka, Och jag snart orklods fallit full.

5. Jag tänkt: jag warit skapt til tårar,
och alla Jordens gröna trån The endast ruxit
upp til bärar at föra mina wänner hän: Jag
swept mig sjelf i swarta flor, Min döda göme
i mörka listor at utaf alt mitt Släkt. R gister.
Jag ensam qwar på jorden bor.

6. Gld ware prisad för alt thetta, Gld
ware lofwat för sitt ris. Guds milda hand
kan alting lätta, Gud sjunger jag nu ewigt
pris: Gud ware lof, för hwarje tår, Jag säkert
tror: en gång så röna, Min tårar lifna rolor
sköna, Då jag min skjörd i himlen får.

7. O! Menn'ska wil tu Christen wara,
Så skal ditt ankar intet dras, Då himlens
ljungeld börjar fara, Och hjerat brista wil i
kras, Ty then som upp sin Andä gaf, Då jor-
den skalf och bergen rämna, Skal sig en kraftig
styrka lämna utur sin sidos röda haf.

8. Cypræns ris wid mina knutar, jag
intet rådes til at se An skönt min kropp til
jorden lutar, Och graswen öppnar sig bredwid;
Ty the som hwila ned i mull, The sofwa sött
i sina kamrar, och höra ej, hur' werlden slamo-
rar, För'n hela Werket ramlar, full.

9. Rist

9. Mitt förråd utaf fordras Häfver, Om
Du, GUD, tänker på mitt far; så blygs jag
åt så stora gäfver, Som gifs mig arma mat-
te-mat: Men i mitt hjerta skrif the ord, At
ock med mig en fattig broder, Skal dricka ur
din sötnas floder och kafan brytas wid mitt
bord.

10. Ur forshens käll, om jag mer smakar,
Min GUD, Du gif mig, som jag tål, Och
så Du mer ett vil skaka, så mig så ej för
djupa hål. Hjelp, Jesu, at jag kommer hög,
Så mina krafter börja falla, Hur du brack
dricka och galla, och ned för Fadrens fötter låg.

11. Ur meriden så jag här skal stillas, jag
vet ej när thet skrifwit är, så GUD det vill
är ock min villja: Emedlertid jag väntar här.
Jag forar at den hufwa strand, Jag hoppas
ock at kunna slipa, Förbi mång swalg och
farlig flippa och hinna til de sälla land.

12. Se'n glaset runnit til sin anda, Och
Anden stafs ifrån min kropp, Sen träden i
vit af sin slända, Tag mig til sig i Himlen
opp! Låt mig se den jag trott uppå, Och så
basunen börjar klinga, Låt kropp och Sjal
sig lustigt swinga, At högden, at sin Krona så.

Den

Den Andra:

L.

Wak up min sijn til GUD, Bewis sin tack-
samhet, Med ödmjuket böneljud, För nåd
sig än beredt; At han i then framledne natt,
Sin Angiat til sin wårdnad satt, Och tu sådt
wakna frisk och glad, Som tu i aftons bad.

2. Hvad offer finnas kan, Som för Din
Majestät Må Nådigt tagas an, min Jesu lär
mig thet; Din förbön, sin förtjenst och blod,
Min bättring, bön och tåreflod, Tag GUD med
nådigt wälbehag, til offer thet ena dag.

3. Föröka Tron i mig, Gif tolamod och
hopp, Men hjärtek, frögd i Dig, I all min
lesnads-lopp; Och, lemna mig Ditt usla barn,
Ei insnård utt Satans garn, Lär mig at gjöra
wiljan Din, Så frälsas själen min.

4. Wår Höga Öfwerhet, Slägt Wänner,
Maka får, Din wårda Christenhet, Min GUD
Din nåd består; The arma och förtryckte som
Måst lesa ut fattigdom, Försörj, hufswala,
gläd och stark, Se til Din Händers werk.

5. Förlån mig dagligt bröd, Så för min
Sjal, som kropp, Låt intet öfwerflöd, ond
lusta wäcka opp; Så at jag gör Din lag
emet,

emot, Edt änger, bön och daglig bot, min
lefnad göra tack för Dig, O! Jesu bönhor
mig.

6. Uplys mig Helge And, Uti mitt värk
och fall Regera nu min hand, Förstånd och
sinnen all; Led mig i alt hwad tages för, Att
jag Din Helas willja gör, På thet jag ej för-
skräckes så, Then sista dom skal stå.

7. Att utan frymterie, Utöfwa Kjäreles-werk,
och göra godt thäri; Min Gud mig hjälpe och
stärk, dock wil jag endast lita på, Att jag för
Jesu död kan få, Åtnjuta Himmelsk salighet,
Och frögd i ewighet.

8. Jag slutar thenna gång, Mitt böneoffers
ljud, Min Sjal! med böne-sång, Skal dock
bli ståds hos Gud, Styr mig i dag och alla
dar, Tills jag min wandring slutat har, I
dödsens kamp, styrk mig och stödt, Min Söte
Jesús Christ.

Den Tredje:

I.

D Store HERR! Min Gud! Mitt värn, be-
kydd och kraft, Här kommer jag Din
Brud,

Brud, Som både har och hast; I Tina sår
min enda ro, Och beder at Du wärdes bo,
I thenna natt i hjertat mitt Som är och blifs
wer Ett.

2. För så oändligt godt, Som jag i thenna
dag, Utaf min Gud undfätt, Oändlig tack
skal jag; Hembära honom, ty jag wet, Att
Han mig frälst från farlighet, Från olycksfall,
från sorg och nöd, Samt från en ond bräddödd.

3. Jag har wäl margelund, med synd för-
törnat Dig, Och brunn thet förbund, Som
Du har gjort med mig, Ty jag besinner mycket
wäl, Hur liten tid jag för min Sjal, har
sörjt; men för min usla kropp har tiden offrat
opp.

4. Dock som jag än har tid, Fly till Din
Nådes Thron, Anropa Dig om Frid, För
Medlaren Din Son; Ty beder jag rätt innerlig,
Förskjut mig ei ewinnerlig, Men lär mig sielf
det bästa sätt, Att tiden nyttja rätt.

5. Min mig min dödsstund på, hwart stund
ju närmar är, Till döden, som wi gå, So
wet, hwar, huru när; Som Du min Gud
Dig föresatt, Att komma skal min sista natt;
Ty hjälp at jag ståds redo är, Et saligt slut
består.

6. Nu!